

VOF CARU Rogierlaan 9 B4 8400 OOSTENDE

VORMINGEN FORMATIONS CONSULTANCY

rudiclaeys@telenet.be

CARU OVERHEIDSOPDRACHTEN 2021

NIEUWSBRIEF JULI AUGUSTUS 2021

THEMA : RAAMOVEREENKOMSTEN :

VERDUIDELIJKINGEN VIA Europees Hof van Justitie

- 1.** ACHTERAF TOETREDEN VAN AANBESTEDERS DIE NIET BEROKKEN ZIJN BIJ HET SLUITEN VAN DE RAAMOVEREENKOMST HvJ EU 19 december 2018, C-216/17
- 2.** VERPLICHT RAMING VAN DE WAARDE
- 3.** VERMELDING VAN EEN MAXIMUMWAARDE EN WAT BIJ OVERSCHRIJDING VAN DIT GERAAMD MAXIMUM HvJ EU 17 juni 2021 C-23/20

RECHTSPRAAK

1. NIET INSTELLEN VAN EEN VORDERING TT SCHORSING BIJ UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID BELET GEENSZINS EEN LATERRE VORDERING TOT SCHADEVERGOEDING of VERNIETIGING
2. DE VRAAG NAAR PRIJSVERANTWOORDING MAG ZICH NIET BEPERKEN TOT VAGE ALGEMEENHEDEN

REGELGEVING :

MB 19 AUGUSTUS 2021 CONTROLE OP DE VERZEKERING ARCHITECT
INDEXCIJFERS AUGUSTUS 2021

INFO VARIA :

Vlotter afsluiten raamovereenkomsten TWEE LAATSTE EXEMPLAREN

Ed. 8/2021 VEWA Copyright © 2021 Alle rechten voorbehouden

PROF RUDI CLAEYS

THEMA: RAAMOVEREENKOMSTEN : VERDUIDELIJKINGEN VIA Europees Hof van Justitie

1. **ACHTERAF TOETREDEN VAN AANBESTEDERS DIE NIET BEROKKEN ZIJN BIJ HET SLUITEN VAN DE RAAMOVEREENKOMST HvJ EU 19 december 2018, C-216/17**
2. **VERPLICHTE RAMING VAN DE WAARDE**
3. **VERMELDING VAN EEN MAXIMUMWAARDE EN WAT BIJ OVERSCHRIJDING VAN DIT GERAAMD MAXIMUM HvJ EU 17 juni 2021 C-23/20**

1. ACHTERAF TOETREDEN VAN AANBESTEDERS DIE NIET BEROKKEN ZIJN BIJ HET SLUITEN VAN DE RAAMOVEREENKOMST HvJ EU 19 december 2018, C-216/17

INTRODUCTIE

Op 19 december 2018 heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie prejudiciële vragen beantwoord over het uitbreiden van een gesloten raamovereenkomst naar andere aanbestedende diensten. In het hieronder besproken arrest bepaalde het Hof dat het mogelijk is om raamovereenkomsten uit te breiden naar aanbestedende diensten die niet direct betrokken waren bij een oorspronkelijke overeenkomst, mits er aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan. Ook heeft het Hof bepaald dat in dit geval secundaire aanbestedende diensten de hoeveelheid prestaties niet zelf kunnen bepalen.

ZAAK

HvJ EU 19 december 2018, C-216/17, [ECLI:EU:C:2018:1034](#) (*Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato – Antitrust and Coopservice*)

FEITEN

In 2015 heeft de aanbestedende dienst ASST Valcamonica, een lokale onderneming in de sociale en gezondheidssector, het besluit genomen om tussen 1 februari 2016 en 15 februari 2021 toe te treden tot een reeds bestaande raamovereenkomst met betrekking tot afvalverwerking, zonder een aanbestedingsprocedure te beginnen. De oorspronkelijke raamovereenkomst was gesloten tussen de aanbestedende dienst ASST del Garda en de onderneming ATE Markas en bevatte een uitbreidingsclausule waarin werd bepaald dat andere specifieke aanbestedende diensten onder dezelfde voorwaarden konden toetreden tot de raamovereenkomst. De opdrachtnemer was contractueel echter niet verplicht om een dergelijke toetreding te aanvaarden.

Als gevolg hiervan ging de onderneming Coopservice, die tot dan toe verantwoordelijk was voor de reiniging van de faciliteiten van ASST Valcamonica, tegen dit besluit in beroep samen met AGCM, de Italiaanse mededingingsautoriteit. Bij dit beroep werden hun aangevoerde gronden afgewezen. Als reactie hierop stelden de eisers hoger beroep in bij de Consiglio di Stato, de hoogste bestuursrechter van Italië, die vervolgens twee prejudiciële vragen stelde aan het Europese Hof van Justitie.

RECHTSVRAGEN

De vragen van de Consiglio di Stato waren als volgt:

1. Is het mogelijk om op basis van artikel 1 lid 5 en artikel 32 [Richtlijn 2004/18](#) (de oude aanbestedingsrichtlijn) en artikel 33 [Richtlijn 2014/24](#) (de huidige aanbestedingsrichtlijn) een raamovereenkomst te sluiten waarin:

- een aanbestedende dienst voor zichzelf handelt en handelt voor andere, specifiek vermelde secundaire aanbestedende diensten die deze raamovereenkomst niet ondertekenen; en
- de hoeveelheid prestaties die kan worden gevraagd door de secundaire aanbestedende diensten (die niet hebben ondertekend) niet is bepaald?

2. Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord, mag op basis van artikel 1 lid 5 en artikel 32 van Richtlijn 2004/18 en 33 Richtlijn 2014/24 dan wel een raamovereenkomst worden gesloten waarin:

- een aanbestedende dienst voor zichzelf handelt en handelt voor andere, specifiek vermelde secundaire aanbestedende diensten die deze raamovereenkomst niet ondertekenen; en
- de hoeveelheid prestaties die kan worden gevraagd door de secundaire aanbestedende diensten (die niet hebben ondertekend) wordt bepaald onder verwijzing naar hun normale behoefte?

UITSpraak Hof

Ten opzichte van de vraag of een aanbestedende dienst voor secundaire aanbestedende diensten kon handelen ten opzichte van een raamovereenkomst heeft het Hof geoordeeld dat dit mogelijk is. Dit herleidde het Hof uit artikel 32 lid 4 Richtlijn 2004/18, gelezen in samenhang met overweging 11 van de richtlijn. Hiernaast zou volgens het Hof het nuttig effect van artikel 1 lid 5 en artikel 32 Richtlijn 2004/18, die toestaan dat raamovereenkomsten door meerdere aanbestedende diensten worden uitgevoerd vanwege efficiëntieredenen, weggenomen worden indien secundaire aanbestedende diensten raamovereenkomsten zouden moeten ondertekenen. Dit is echter alleen maar mogelijk indien openbaarheid, rechtszekerheid en transparantie in acht wordt genomen.

De tweede vraag is dan in welke mate de hoeveelheid prestaties bepaald mag worden in een dergelijk geval. Hier oordeelt het Hof dat secundaire aanbestedende diensten bij het plaatsen van uit de raamovereenkomst vloeiende opdrachten niet simpelweg kunnen verwijzen naar hun normale behoeften, aangezien dit een inbreuk zou zijn op de beginselen van transparantie en gelijke behandeling van geïnteresseerde ondernemers. De opdracht moet namelijk zo zijn aangekondigd dat alle behoorlijk geïnformeerde en normaal oplettende inschrijvers de juist draagwijdte ervan kunnen begrijpen. De genoemde beginselen zouden volgens het Hof in het gedrang komen indien de aanbestedende dienst die oorspronkelijk partij is bij de raamovereenkomst niet specificeert wat de totale hoeveelheid is waarop de raamovereenkomst betrekking heeft. Daarbij dient te worden opgemerkt dat het Hof expliciet stelt dat een raamovereenkomst geen effect meer sorteert

zodra de vooraf bepaalde maximale hoeveelheid is bereikt. In dat geval moet er dus opnieuw worden aanbesteed.

DECENTRALE RELEVANTIE

Uit deze uitspraak volgt dat andere aanbestedende diensten ook op een later moment nog kunnen meedoen aan een raamovereenkomst, zelfs als zij de oorspronkelijke raamovereenkomsten niet ondertekend hadden. De uitspraak lijkt dus ruimte te bieden voor meer samenwerking tussen decentrale overheden. Uit de uitspraak blijkt echter wel dat de hoeveelheid prestaties die zulke secundaire aanbestedende diensten willen afnemen binnen de raamovereenkomst, wel vooraf moet worden gepreciseerd. Decentrale overheden moeten daar dus wel goed op letten, want het gunnen van opdrachten binnen de raamovereenkomst nadat de vooraf bepaalde maximale hoeveelheid is bereikt, leidt tot onrechtmatigheid.

2. VERPLICHTE RAMING VAN DE WAARDE

In bovenstaand arrest van 19 december 2018 (zaak C-216/17) bevestigde het Hof van Justitie dat de beginselen van transparantie en gelijke behandeling vereisen dat een aanbestedende overheid de totale hoeveelheid waarop de raamovereenkomst betrekking heeft, voorafgaand moet vermelden in de opdrachtdocumentatie.

In een zeer recent arrest van 17 juni 2021 (zaak C-23/20) bevestigt het Hof van Justitie zijn rechtspraak. Tevens verduidelijkt het Hof van Justitie dat de strenge sanctie van de onverbindendverklaring niet per analogie kan worden toegepast op raamovereenkomsten die zijn aangekondigd in het Publicatieblad van de Europese Unie, maar waarbij de opgave van de geraamde of maximumhoeveelheid en/of -waarde ontbreekt.

De geraamde hoeveelheid en/of waarde alsook de maximumhoeveelheid en/of -waarde moeten worden vermeld in de aankondiging, waarbij de raamovereenkomst bij het bereiken van die maximumhoeveelheid en/of – waarde geen effect meer sorteert.

De feiten onderliggend aan het recente arrest van het Hof van Justitie waren, aldus de betrokken aanbestedende overheid, ietwat anders dan de feiten die aan het arrest van 19 december 2018 ten grondslag lagen. In het bijzonder ging het in huidige zaak over een raamovereenkomst met één deelnemer, die zou worden afgesloten door een bepaalde regio in Denemarken, waarbij een andere Deense regio slechts ‘naar optie’ zou deelnemen. De draagwijdte van het arrest van 19 december 2018 zou moeten worden beperkt tot omstandigheden waarin een aanbestedende overheid optreedt namens andere aanbestedende overheden die niet rechtstreeks partij zijn bij de raamovereenkomst, wat in het onderhavige geval dus niet het geval was.

Het Hof van Justitie bevestigde evenwel dat de beginselen van gelijke behandeling en transparantie ook in dit geval vereisen dat de geraamde en maximumhoeveelheid en/of -

waarde wordt meegegeven aan de geïnteresseerde marktpartijen. Van zodra de maximale hoeveelheid is bereikt, kan de overeenkomst geen nuttig effect meer sorteren en kunnen er geen individuele opdrachten meer worden geplaatst onder deze “volle” raamovereenkomst.

Daarbij moeten twee kanttekeningen worden gemaakt:

- niet-wezenlijke wijzigingen blijven evident mogelijk tijdens de uitvoering; en
- de maximumhoeveelheid of- waarde van de krachtens een raamovereenkomst te leveren prestaties kunnen zonder onderscheid opgenomen worden in de aankondiging dan wel in het bestek. Aanbestedende overheden zijn immers verplicht om vanaf de datum van bekendmaking van een aankondiging kosteloze, rechtstreekse en volledige toegang tot de aanbestedingsdocumenten te bieden.

Op de vraag of deze verplichting van vermelding van de geraamde en maximumhoeveelheid of -waarde moet worden gekeken naar elke deelnemende overheid op zich, antwoordt het Hof van Justitie dat deze geraamde en maximumhoeveelheid en/of -waarde betrekking heeft op het “*geheel*” van de krachtens de raamovereenkomst te verrichten prestaties. Niets belet evenwel de aanbestedende overheid om aanvullende eisen te stellen en in die optiek bijvoorbeeld de maximale hoeveelheden onder te verdelen teneinde de behoeften weer te geven van specifiek betrokken overheden.

De sanctie van de onverbindendverklaring is niet van toepassing ingeval een aankondiging van een opdracht is bekend gemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie, ook al blijkt dat de maximumhoeveelheid- en/of waarde niet werd vermeld in de aankondiging of het bestek.

Een overheidsopdracht die niet Europees bekend werd gemaakt, hoewel dit op basis van de regelgeving overheidsopdrachten verplicht was, kan onverbindend worden verklaard. Deze strenge sanctie werd ingevoerd ter bestrijding van onwettige, onderhandse gunning van opdrachten.

In deze zaak werd de vraag gesteld of deze sanctie ook kon worden toegepast op een raamovereenkomst, die weliswaar werd aangekondigd in het Publicatieblad van de Europese Unie, maar waar de geraamde hoeveelheid en/of waarde niet werd opgenomen in de aankondiging maar in het bestek, en waarbij de maximumhoeveelheid en/of waarde noch in de aankondiging en noch in het bestek werd aangekondigd.

Het Hof van Justitie meende dat dergelijke doortrekking van deze toch ingrijpende sanctie onevenredig zou zijn voor de voormelde gebrekkige aankondiging. Dergelijke schending van het overheidsopdrachtenrecht is, aldus het Hof, niet voldoende ernstig om deze sanctie toe te passen.

Het is nu de vraag of aanbestedende overheden, gelet op het gebrek aan enige sanctie eenmaal de raamovereenkomst is gesloten, niet geneigd zullen zijn zo snel als mogelijk het contract te tekenen. Is er met andere woorden een race to the *signature*?

3. VERMELDING VAN EEN MAXIMUMWAARDE EN WAT BIJ
OVERSCHRIJDING VAN DIT GERAAMD MAXIMUM HvJ EU 17 juni 2021 C-
23/20

Raamovereenkomst sorteert geen effect meer bij bereiken maximum hoeveelheid

Feiten en omstandigheden

Het gaat in dit arrest over een geding tussen Simonsen & Weel A/S enerzijds en de Region Nordjylland (regio Noord-Jutland, Denemarken) en de Region Syddanmark (regio Zuid-Denemarken, Denemarken) anderzijds over de beslissing van de regio's om een raamovereenkomst te sluiten met Nutricia A/S. De verwijzende rechter wenst te vernemen of richtlijn 2014/24 aldus moeten worden uitgelegd dat de aankondiging van de opdracht de geraamde hoeveelheid en/of waarde en een maximumhoeveelheid en/of -waarde moet vermelden voor de leveringen die moeten worden verricht krachtens een raamovereenkomst, en dat deze overeenkomst bij het bereiken van die maximumhoeveelheid en/of -waarde geen effect meer sorteert.

Het Hof (Vierde kamer) verklaart voor recht:

1) Artikel 49 van richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van overheidsopdrachten en tot intrekking van richtlijn 2004/18/EG, alsmede de punten 7 en 8 en punt 10, onder a), van deel C van bijlage V bij deze richtlijn, gelezen in samenhang met artikel 33 van die richtlijn en de in artikel 18, lid 1, ervan neergelegde beginselen van gelijke behandeling en transparantie, moeten aldus worden uitgelegd dat de aankondiging van de opdracht de geraamde hoeveelheid en/of waarde en een maximumhoeveelheid en/of -waarde moet vermelden voor de leveringen die moeten worden verricht krachtens een raamovereenkomst, en dat deze raamovereenkomst bij het bereiken van die maximumhoeveelheid en/of -waarde geen effect meer sorteert.

2) Artikel 49 van richtlijn 2014/24, alsmede punt 7 en punt 10, onder a), van deel C van bijlage V bij deze richtlijn, gelezen in samenhang met artikel 33 van die richtlijn en de in artikel 18, lid 1, ervan neergelegde beginselen van gelijke behandeling en transparantie, moeten aldus worden uitgelegd dat de geraamde hoeveelheid en/of waarde alsmede de maximumhoeveelheid of -waarde van de krachtens de raamovereenkomst te verrichten leveringen in hun geheel dienen te worden vermeld in de aankondiging van de opdracht en dat de aanbestedende dienst in die aankondiging naar eigen goeddunken aanvullende eisen kan stellen.

3) Artikel 2 quinquies, lid 1, onder a), van richtlijn 89/665/EEG van de Raad van 21 december 1989 houdende de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toepassing van de beroepsprocedures inzake het plaatsen van overheidsopdrachten voor leveringen en voor de uitvoering van werken, zoals gewijzigd bij richtlijn 2014/23/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014, moet aldus worden uitgelegd dat het niet van toepassing is ingeval een aankondiging van een

opdracht is bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie, ook al blijkt de geraamde hoeveelheid en/of waarde van de krachtens de voorgenomen raamovereenkomst te verrichten leveringen enerzijds niet uit deze aankondiging van een opdracht, maar uit het bestek, en wordt anderzijds noch in deze aankondiging van een opdracht, noch in dit bestek een maximumhoeveelheid en/of -waarde vermeld voor de krachtens deze raamovereenkomst te verrichten leveringen.

RECHTSPRAAK

1. NIET INSTELLEN VAN EEN VORDERING TOT SCHORSING BIJ UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID BELET GEENSZINS EEN LATERRE VORDERING TOT SCHADEVERGOEDING of Vernietiging

ARREST RvS nr. 250.817 van 8 juni 2021 in de zaak A. 229.160/XII-8802

De omstandigheid dat inschrijvers de mogelijkheid wordt geboden om een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid bij de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State in te stellen vóór het sluiten van de overeenkomst en dat de richtlijn 2007/66/EG die mogelijkheid aanbeveelt – overweging 28 van de voormelde richtlijn verklaart dat de verhoging van de doeltreffendheid van de nationale beroepsprocedures de betrokkenen ertoe moet aanzetten om meer gebruik te maken van de beroepen in kort geding vóór het sluiten van de overeenkomst – verhindert niet dat zij alsnog een annulatieberoep met dezelfde, nieuwe of anders geformuleerde middelen kunnen instellen.

Daarenboven mag een dergelijk beroep worden ingesteld los van een eventueel voorafgaande vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, zonder dat dit de rechtszekerheid in de weg staat. De sluiting en zelfs de uitvoering van de overeenkomst verhinderen de nietigverklaring van de voorafgaande gunningsbeslissing niet.

CONCLUSIE

De eventuele standstillperiode biedt u wel enige zekerheid nopens het al dan niet instellen van een vordering tot schorsing en stelt u in staat om weloverwogen tot sluiting over te gaan. Het betekent echter nog geen absolute zekerheid over een vraag tot schadevergoeding.

2. DE VRAAG NAAR PRIJSVERANTWOORDING MAG ZICH NIET BEPERKEN TOT VAGE ALGEMEENHEDEN

ARREST RvS nr. 250.817 van 8 juni 2021 in de zaak A. 229.160/XII-8802

Een inschrijver die een verzoek tot prijsverantwoording ontvangt, moet weten dat dit een ernstige aangelegenheid is en hij dient zich ervan bewust te zijn dat hij zijn prijzen concreet en onderbouwd dient te verantwoorden aangezien hij het risico loopt dat zijn offerte onregelmatig wordt verklaard. Een inschrijver mag zich in dergelijk geval niet beperken tot vaagheden en algemeenheden.

De enkele verwijzing naar het door haar gehanteerde uurtarief voor interventies bij particulieren met een korting van 2 euro wegens het constant kunnen inzetten van iemand voor deze opdracht, en de loutere bevestiging dat dit uurtarief de volledige kost voor deze interventies/onderhouden van dit project dekt, volstaan niet als afdoende prijsverantwoording.

Een loutere verwijzing naar de door haar gehanteerde regieprijs voor andere opdrachten – te dezen voor particulieren – waarbij dezelfde prijzen werden gehanteerd, is geen afdoende prijsverantwoording, aangezien ook voor deze prijs geen verantwoording wordt gegeven.

CONCLUSIE

Een prijsverantwoording dient voldoende specifieke en aan de opdracht verbonden elementen te bevatten om de aanbesteder in de mogelijkheid te stellen deze verantwoording objectief te appreciëren. We kunnen de aanbesteders dan ook enkel de raad geven om op hun beurt bij de vraag tot algemene prijsverantwoording deze bijkomend te staven door bijzonder specifieke uitleg te vragen bij voorbeeld naar een verantwoording van een aantal essentiële posten in de meetstaat.

REGELGEVING

19 AUGUSTUS 2021. - Ministerieel besluit tot aanstelling van de ambtenaren bevoegd voor de opsporing en vaststelling van de inbreuken begaan door de architect en het voorstellen van de transactie in het kader van de twee wetten rond de verplichte verzekeringen

De Minister van Economie,

Gelet op de wet van 31 mei 2017 betreffende de verplichte verzekering van de tienjarige burgerlijke aansprakelijkheid in de bouwsector, de artikelen 16, § 1, en 18;

Gelet op de wet van 9 mei 2019 betreffende de verplichte verzekering van de burgerlijke beroepsaansprakelijkheid in de bouwsector, de artikelen 17, § 1, en 19;

Gelet op de adviesaanvraag binnen dertig dagen, verlengd met vijftien dagen, die op 15 juni 2021 bij de Raad van State is ingediend, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973; Overwegende dat het advies niet is meegedeeld binnen die termijn; Gelet op artikel 84, § 4, tweede lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Besluit :

Artikel 1. De ambtenaren van de Algemene Directie Economische Inspectie van de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie zijn bevoegd tot het opsporen en vaststellen van de inbreuken bedoeld in artikel 16, § 1, van de wet van 31 mei 2017 betreffende de verplichte verzekering van de tienjarige burgerlijke aansprakelijkheid in de bouwsector en de inbreuken bedoeld in artikel 17, § 1, van de wet van 9 mei 2019 verplichte verzekering van de burgerlijke beroepsaansprakelijkheid in de bouwsector.

Art. 2. De directeur-generaal en, zo hij afwezig of verhinderd is, een adviseur-generaal van de Algemene Directie Economische Inspectie van de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, worden aangesteld om de transactie, bedoeld in artikel 18 van de wet van 31 mei 2017 betreffende de verplichte verzekering van de tienjarige aansprakelijkheid in de bouwsector en bedoeld in art. 19 van de wet van 9/5/ 2019 betreffende de verplichte verzekering van de burgerlijke beroepsaansprakelijkheid in de bouwsector, voor te stellen aan de architect die inbreuken begaat op voornoemde wetten.
Brussel, 19 augustus 2021.

VARIA INFO

Indexcijfer van de consumptieprijzen van de maand AUGUSTUS 2021

Indexcijfer van de consumptieprijzen van de maand augustus 2021

De Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie deelt mee dat het indexcijfer van de consumptieprijzen voor de maand augustus 2021, 112.83 punten bedraagt, tegenover 112.25 punten in juli 2021, hetgeen een stijging van 0.58 punt of 0.52 % betekent.

De gezondheidsindex, zoals bedoeld in de wet van 23 april 2015 (Belgisch Staatsblad van 27 april 2015), bedraagt 112.74 punten voor de maand augustus 2021.

De afgevlakte gezondheidsindex zoals bedoeld in de wet van 23 april 2015 (Belgisch Staatsblad van 27 april 2015), bedraagt 109.57 punten voor de maand augustus 2021.

ALLERLAATSTE
EXEMPLAREN

HANDBOEK VLOTTER AFSLUITEN RAAMOVEREENKOMSTEN

Voor degene die niet konden aanwezig zijn op onze Masterclass rond de Raamovereenkomsten is het bijhorende handboek nog beschikbaar.

U kan het exclusief bij ons bestellen via mail op rudiclaeys@telenet.be

Met opgave van het verzendadres.

Kostprijs 30,00 € verzending inbegrepen te storten op rekening

VOF CARU BE44 7380 3981 1145.

Het handboek in boekvorm beslaat 114 bladzijden en het bijhorende canvas voor een bestek wordt U digitaal overgemaakt op het door U opgegeven mailadres